Abu Bakr som Khalifah

Abu Bakr, den första kalifen inom islam, avled år 634 efter att ha tjänat som ledare för det muslimska samfundet i två år. Under hans tid som kalif lade han grunden för att konsolidera den islamiska staten och stärkte sammanhållningen bland muslimerna efter profeten Muhammeds bortgång. Hans död markerade slutet på en era av nära ledarskap från en av profetens närmaste följeslagare. Abu Bakr efterträddes av Omar ibn al-Khattab, som fortsatte att bygga vidare på de principer och strukturer som Abu Bakr hade etablerat.

Profeten säger i ett uttalande:

> ”**Om jag skulle ta någon annan än Gud som min vän, skulle jag ta Abu Bakr som min vän**”

Valet till Khalifatet

Profetens närmaste följeslagare, Abu Bakr må Allah vara nöjd med honom, var inte närvarande då Profeten tog sina sista andetag i sin älskade fru Aisha, Abu Bakrs dotters, hem. När han fick beskedet om Profetens bortgång, skyndade han sig till det sorgbelagda huset.

> ***”Hur välsignat var ditt liv, och hur frälst är din död”***

viskade han, och kysste kinden på sin älskade vän och lärare, som nu inte fanns längre.

När Abu Bakr lämnade Profetens hem, och berättade nyheten om Profetens död, spred dig både tvivel och förfäran bland Madinas muslimer. Mohammad hade varit deras ledare, guide och överbringaren av den gudomliga uppenbarelsen. Han hade varit den som hade fört dem från avgudadyrkan och barbarism till Guds väg. Hur kunde han dö? men Omar må Allah vara nöjd med honom, en av Mohammads modigaste och starkaste anhängare, förlorade sin fattning, och hotade att döda de som sa att Profeten var död. Abu Bakr tog honom lugnt åt sidan, och sa till människorna:

> ***”O människor, ni som avgudade Mohammad, skåda! Mohammad är***

> ***förvisso död. Men ni som avgudade Gud, skåda! Gud lever, och kommer aldrig att dö.”***

Sedan avgjorde han med en vers från Koranen:

> ”***Mohammad är ingenting mer än ett sändebud och andra sändebud har kommit och gått före honom. Om han dör eller stupar i strid, kommer ni då att göra en helomvändning?”*** [3:144]

Människorna blev tröstade av att höra dessa ord. Förtvivlan ersattes med förtroende. Den kritiska perioden hade passerats. Men det muslimska samhället hade nu ett mycket allvarligt problem framför sig: valet av den nya ledaren.

Efter några diskussioner mellan profetens anhängare som hade samlats för att välja ut en ledare, bestämdes det att ingen annan än Abu Bakr skulle passa som muslimernas nya ledare. En del av hans tal efter valet, har redan citerats vid inledningen av denna artikel.

Abu Bakrs liv

Abu Bakr (kamelernas ägare) var inte hans riktiga namn. Han fick det namnet senare i livet på grund av sitt stora intresse i kamellopp. Hans riktiga namn var Abdul Ka’aba (”kabas tjänare”), vilket Profeten ändrade till Abdullah (”Guds tjänare”) senare. Profeten gav honom också titeln ”as-Siddiq” [Sanningens intygare]

Abu Bakr var en någorlunda rik man, som före sitt tilltagande av Islam var en respekterad person i Mecka. Han var tre år yngre än Mohammad , och kände honom sedan barndomen. Han förblev Profetens närmaste följeslagare under Profetens hela liv. När Mohammad från början inbjöd sina vänner till Islam, var Abu Bakr en av de första som mottog det. Han övertygade också Redaktion och Othman må Allahj vara nöjd med honom att acceptera Islam.

Under Mohammads uppdrags första tid, då han och hans anhängare ständigt utsattes för obarmhärtig tortyr och förföljelse, var Abu Bakr med och stod ut med det för Islams skull. Till slut när de fick Guds tillåtelse att emigrera från Mecka, blev han utvald av profeten att följa med honom på hans farliga resa till Madinah. I de åtskilliga slag som uppstod under Mohammads liv, stod Abu Bakr alltid vid hans sida.

En gång hände det att Abu Bakr kom med alla sina tillgångar till Mohammad, som höll på att samla pengar för att kunna skydda Madinah. Då frågade Profeten: ”**Abu Bakr, vad har du lämnat för din familj?**” Abu Bakrs svar blev: ”*Gud och hans profet*.”

Även före Islams härkomst, var Abu Bakr känd som en man med mycket goda och omtyckta egenskaper. Under hela hans liv var han känslig för människors lidande, och snäll mot de fattiga och hjälplösa.

Fastän han var rik, levde han väldigt enkelt, och spenderade mycket på välgörenhet, frigivning av slavar och för Islams skull. Han spenderade ofta delar av natten till bön. Inom hemmet hade han ett mycket hängivet och bekymmerslöst familjeliv.

Abu Bakrs Khalifat (632-634 e.kr)

Abu Bakr fick ansvaret som muslimernas ledare under den mest känsliga perioden av muslimernas historia.
Samtidigt som nyheten om Profetens bortgång spred sig, ville vissa stammar inte betala Zakat (allmosa), då de menade att Zakat bara betalades på grund av Mohammad .

Under samma tid påpekade vissa bedragare att profettiteln hade överförts till dem efter Mohammad , och ville göra uppror. Utöver allt detta, hotades också den nyss skapade islamiska staten Madinah av två maktfulla imperier, det Östromerska och det Persiska.

Under dessa omständigheter, gav flera av Profetens anhängare, bl. a. Omar, råd till Abu Bakr att han skulle gå med på de Zakat-fientliga stammarnas krav åtminstone för en kort stund. Abu Bakr motsatte sig dessa råd, och vägrade.

Han menade att den Gudomliga lagen inte kunde ändras, och att det inte fanns någon skillnad på den obligatoriska Zakat och Salat (bönen), och att någon kompromiss av Guds befallning skulle förstöra Islams grunder. Omar och hans följeslagare var snabba med att förstå felet i deras beslut. De motbjudande stammarna attackerade Madina, med muslimerna var förberedda.

Abu Bakr tog själv den ledande befattningen, och tvingade motståndaren på flykt. Efteråt stred han obevekligt mot de falska profeterna, och fick dem att återvända till Islam.

Hotet från det Romanska Imperiet hade faktiskt redan kommit vid Profetens livstid. Profeten hade då organiserat en armé under Osamas befäl, som var son till en frigiven slav. Armén hade inte kommit långt då Profeten blev sjuk, och hade tvingats stoppa.

Efter Profetens död, undrade man om man skulle skicka ut armén igen, eller om man skulle ha kvar den för att kunna skydda Madinah. Även här tog Abu Bakr ett fast beslut, och sa: *"Jag ska skicka ut Osamas armé precis som Profeten önskade, fastän jag blir ensam kvar."*

De slutgiltiga instruktionerna han gav till Usama föreskrev krigsregler, som än idag är oöverträffliga. Delar av dessa instruktioner var:

"Gå inte över till fienden, och bli inte skyldig till olydnad. Döda inte någon gammal person, någon kvinna eller något barn. Skada inte dadelpalmer, och hugg inte ner fruktträd. Slakta inga får, kor, eller kameler, om du inte ska äta dem. Ni kommer att stöta på personer som lever i kloster. Lämna dem ifred och stör dem inte."

Khalid bin Waleed Må Allah vara nöjd med honom hade blivit utvald flera gånger av Profeten , för att leda muslimska arméer. Han var en man med mycket mod, och var född som en ledare.

Hans militära förmåga kom till stor nytta under Abu Bakrs kalifat. Under Abu Bakrs regeringstid ledde Khalid sina trupper från den ena segern till den andra, mot Romarna.

Något annat som Abu Bakr gjorde för Islams skull, var att han samlade in och satte ihop koranverser.

Abu Bakrs död

Abu Bakr dog den 21 Jamadi-al Akhir, år 13 e.h. (23 augusti 634 e.kr.), 63 år gammal, och begravdes bredvid den helige Profeten . Hans kalifat hade funnits under ca 27 månaders tid. Under denna korta tid hade Abu Bakr, med Guds nåd, klarat av att sammanföra och stärka sitt samhälle och staten, och säkrat muslimerna mot faran som hade hotat deras existens.